सैषा स्थली यत्र विचिन्वता त्वां भ्रष्टमया सर्गः १३
नूपुरमेकमुर्व्यां। अदृश्यत त्वच्चरणारविन्दविश्लेष
दुःखादिव बद्धमौनं ॥ २३॥ त्वं रक्षसा भीरु यतो
पनीता तं मार्गमेताः कृपया लता मे। अदर्शयन्व
क्तुमशक्नुवत्यः शाखाभिरावर्जितपल्लवाभिः ॥ २४॥
मृग्यश्च दर्भाङ्कुरनिर्व्यपेक्षास्त्वागतिज्ञं समबोध
यन्मां। व्यापारयन्त्यो दिशि दक्षिणस्यामुत्पक्ष्म
राजीनि विलोचनानि ॥ २५ ॥

सेति। यत्र मया भ्रष्टं पतितमेकं नूपुरमदृश्यत सा एषा
स्थली किं मया त्वां विचिन्वता अन्विष्यता किं० नूपुरं तव चरणा
रविन्दस्य विश्लेषो वियोगस्तेन दुःखं तस्मादिव बद्धमौनं ॥ २३॥
त्वमिति। हे भीरु रक्षसा रावणेन यतो येन त्वमपनीता एता
लता वक्तुमशक्नुवत्योऽसमर्थाः सत्यः कृपया आवर्जितानि
नम्राणि पल्लवानि यासां ताभिः शाखाभिर्मे मह्यं तं मार्गमद
र्शयन् लतादीनामपि ज्ञानमस्ति अन्तःसंज्ञा भवन्त्येते सुख
दुःखसमन्विता इति मनुवचनात् ॥ २४॥ मृग्यइति। च पुनर्मृ
ग्यस्त्वागतिज्ञं गमनानभिज्ञं मां सम्यगवोधयन् किं मृग्यः
दर्भाणामङ्कुरेषु भक्ष्येषु निर्व्यपेक्षादृच्छारहिताः किं कुर्वन्त्यः
दक्षिणस्यां दिशि उत् ऊर्ध्वा पक्ष्मणां राजिः पङ्क्तिर्येषां
तानि विलोचनानि नेत्राणि व्यापारयन्त्यश्चालयन्त्यः ॥ २५ ॥